

[Melchior]

ceptere en ændring til gunst for de selvstændige erhvervsdrivende, og der er sket andre mindre forbedringer, ligesom vi til gengæld på en række andre områder har måttet indse, at vi ikke kunne komme igennem med fleksibilitetsønsker, vi måtte have.

I den allernyeste debat om forslaget har man hørt klagemål, ikke så meget fra tjenestemændene, men ligesom på tjenestemændenes vegne, og det konservative folkepartis ordfører, fru Grethe Fenger Møller, førte sig også frem med det her på talerstolen og har jo også en artikel om det i Berlingske Tiden- de i dag, hvor hun laver et regnestykke, som delvis er hentet fra en besvarelse, vi fik i udvalget, og i hvilket fru Grethe Fenger Møller sammenligner efterlønnens størrelse med den førtidspensions størrelse, som tjenestemænd i forskellige lønrammer vil kunne opnå. Det er efter min mening et farligt regnestykke, for det indeholder så afgjort rigtige elementer, men ved at fortie en hel del andre elementer bliver det en vildledning i stedet for en vejledning.

F. eks. går fru Grethe Fenger Møller i sit regnestykke ud fra en topydelse af dagpenge, skønt det langtfra er alle, der er på dagpenge, der får maksimumsydelse; det er en fortielse nr. 1 fra fru Grethe Fenger Møllers side. Nr. 2 er, at der ikke tales om den enkepension, som tjenestemændene har ret til. Nr. 3 er, at der ikke i regnestykket tales noget om, at der jo sker en gradvis nedtrapning af efterlønnen, hvad der derimod ikke sker med tjenestemændenes førtidspension. Endelig regnes der ikke med, at efterlønnen helt bortfalder ved det 67. år, hvad tjenestemandspensionen jo ikke gør.

Skal man derfor lave et retfærdigt regnestykke, bare hvad det sidstnævnte angår, må det være hele forløbet fra det fyldte 60. år til f. eks. en gennemsnitslevealder på 71 år, der stilles over for hinanden. Så kommer vi til noget, der ligner sandheden betydelig mere end det, fru Grethe Fenger Møller stiller op. Det forekommer mig derfor, at der her er tale om en klynken på nogles vegne, som jeg vil gå ud fra slet ikke klynker, og som slet ikke er besjælet af det misundelsesmotiv, som jeg synes der spilles på.

De mest afgørende argumenter over for fru Grethe Fenger Møller har jeg slet ikke nævnt endnu. Det er, at efterlønnen må ses i forhold til en understøttelsessituation. Det vil

altså sige, at statskassen for det første sparer beløbet til dagpenge til de pågældende mennesker i det tilfælde, at de måtte blive arbejdsløse.

Men helt afgørende er det, at denne ordning så at sige er selvfinansierende. Jeg har gang på gang fremhævet, at CD betragter efterlønsordningen som en forsikringsagtig ordning: lige så vel som man kan forsikre sig imod sygdom, brand, ulykke osv., kan man altså forsikre sig således, at man, hvis man ved 60 års alderen føler sig træt nok til at ville afgang fra arbejdsmarkedet, kan gøre det på en rimeligt aftrappende måde, hvad det økonomiske angår. Da der altså også her i virkeligheden er tale om selvpensionering, er det urimeligt at bruge de sammenligninger, som det konservative folkeparti har excelleret i i den seneste tid. Denne ordning koster ikke statskassen noget. Nu ved jeg godt, at hr. Glistrup og andre vil sige: ja men statskassen har sine penge fra skatteyderne, og A-kassens medlemmer er også skatteydere. Det er korrekt, men hvis f. eks. jeg havde været klog nok til at tegne mig en livsforsikring for 25 år siden på en eller anden stor størrelse, ville ingen, når jeg fylder 60 år, blive misundelig på mig, fordi jeg så kunne hæve forsikringssummen, hvis jeg selv har indbetalt præmien. Og andre, der ikke har gjort noget lignende, men brugt deres midler på anden måde, ville ikke have nogen ret til at være misundelige på mig eller til at klage nogen steder hen. Det føler jeg altså heller ikke der er ret til her.

Jeg vil gerne sige om fleksibiliteten med hensyn til deltid, at jeg er tilfreds med arbejdsministerens tilsagn om, at et udvalg vil arbejde videre med denne sag. Det fyldige notat, vi har modtaget om vanskelighederne ved en sådan ordning, altså en kombination af deltidsarbejde og deltids efterløn, er jo også det konservative folkeparti og andre bekendt, og jeg synes, at besværlighederne er så store, at jeg ikke har stor forventning til, at det vil kunne lykkes. Men jeg er da tilfreds med, at der vil blive arbejdet videre med det.

Må jeg så sige om vore egne ændringsforslag, at vi netop i konsekvens af forsikrings- tanken har foreslået, at byrden ved efterlønsordningen skal ændres, således at $\frac{2}{3}$ skal betales af arbejdstageren og $\frac{1}{3}$ af arbejdsgiveren. Da det er arbejdstageren, som til sin tid i givet fald vil få fordel af de indbetalte be-